

ZŠ Kyjevská, Pardubice

NAVRHOVANÉ STANDARDY

Navrhované standardy i jejich struktura reflektuje naše představy o kvalitě učitele.

Drobné poznámky k jednotlivým bodům:

1.2 Komunikace a klima

Přidali bychom – Učitel vytváří takové podmínky, ve kterých má žák možnost pracovat podle svých specifických potřeb.

Strategie výuky

„Používá široké spektrum metod“ bychom nahradili „efektivní metody“. Příliš široké spektrum metod některé žáky mate a odvádí jejich pozornost od skutečného cíle.

1.3. Reflexe výuky

Chybí nám výstupy žákovských dovedností. (Lze hodnotit např. standardizovanými testy, srovnáním počátečního stavu a konečného stavu). Přílišný důraz se klade na vlastní učitelův pocit a metody práce (Je velmi dobře, že tento pohled do standardů přibyl), ovšem na úkor měřitelných výstupů.

2.1. Rozvoj školy a ŠVP

Příliš obecné, více konkretizovat

PODMÍNKY PRÁCE UČITELŮ

- Menší pracovní zatížení učitelů. Abychom učili kvalitně, musíme v současnosti při plném úvazku pracovat cca o 2 hodiny denně více.
- Ve školách by mělo být více administrativních pracovníků a pomocného pedagogického personálu. (Zejm. na administrativní úkony, dozory, péči o inventář školy – pomůcky, učebnice, atd., pomoc s přípravou projektů a náročnějších akcí, pomoc s péčí o děti se specifickými vzdělávacími potřebami)
- Do povinných předmětů zařadit „individuální vyučování“- určené pro malé skupinky dětí.
- Podpora „metodických skupin“ na školách i ve městech, oblastech atd..

HODNOCENÍ, JAK UČITELÉ STANDARDY NAPLŇUJÍ

Navrhovaný způsob hodnocení nám připadá **velmi špatný a neefektivní**.

- Především „důkazní břemeno“ nesmí ležet na bedrech učitele.
- Učitelovo portfolio by mělo sloužit jako pomocník učitele a jeho kolegů, nikoliv jako nástroj hodnocení
- Ze zkušenosti víme, že je daleko efektivnější, když se vytváří tzv. školní portfolio.

Portfolio tak, jak ho navrhuje, je velmi ploché. Neposkytuje informace v celé šíři standardů. Portfolio vůbec neměří např. osobní posun žáků a kolektivu třídy, nemůže zachytit míru spolupráce v kolektivu, schopnost přizpůsobit svoji práci potřebám konkrétních dětí, atmosféru, spokojenost dětí a jejich rodičů, morální profil učitele atd.

Např. vhodně umístěná pomůcka ve třídě, na chodbě nebo ve školním kabinetu a tvořivá práce s ní je mnohdy účinnější pro zajištění kvality výuky, než „papíry založené v deskách“.

Aby učitel kvalitně učil, musí mít

- a) svoje portfolio (tak, jak se o něm zmiňujete),
- b) zároveň musí mít zásobárnu strategií, metod a postupů v hlavě – aktuálně k dispozici
- c) musí být schopen tvořivě pracovat – nelze to nijak zdokumentovat ani změřit.

Vše, co je příliš rozsáhlé, je v praxi nepoužívané. (Viz. školní vzdělávací programy. Leckde své ŠVP školy používají, ovšem ve výrazně zkrácené verzi). Vše, co používáme, musí být udržováno v přiměřeném rozsahu.

Nikdy ve školství nebudou tak ideální podmínky, aby učitel mohl vše kvalitní, co vytvořil, dobře zdokumentovat. Při nedostatku času (vždy tomu tak bude) bude opravdu dobrý učitel volit jiné priority než shromažďování důkazů o vlastních kvalitách.

Hodnotit by mělo několik subjektů

- školní inspekce
- vedení školy
- zástupci zřizovatele (např. rada školy)
- kolegové
- učitel sám
- žáci
- rodiče
- k hodnocení by mohly přispět i celorepublikové standardizované testy, které by hodnotily jednak učební dovednost, ale i klima ve třídě apod.

Za kolektiv ZŠ Kyjevská, Pardubice- Pardubičky zpracovala Lenka Macháčková